

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Socijalno osiguranje". Rad ima 16 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

VIŠA POSLOVNA ŠKOLA STRUKOVNIH STUDIJA

ČAČAK

SEMINARSKI RAD

Predmet:Ekonomija socijalnog,zdravstvenog i penzionog osiguranja

Tema:Socijalno osiguranje

Aranđelovac,2010

SADRŽAJ

1.UVOD

Osnovni cilj pisanja ovog seminarskog rada jeste da prikažem značaj socijalnog osiguranja za svakog pojedinca,u savremenom društvu.Rad ću započeti sa par osnovnih definicija koji su potrebne za bolje razumevanje materije.

Socijalno osiguranje je oblik socijalne politike i socijalne zaštite kojim se zaposlenima i članovima njihovih porodica garantuje materijalno obezbeđenje i zdravstvena zaštita.

Socijalno osiguranje uključuje:

zdravstveno osiguranje,

penzijsko osiguranje,

invalidsko osiguranje i

osiguranje za slučaj nezaposlenosti.

Pored državnog, može postojati i privatno. Postoji obavezno osiguranje kod koga postoji zakonska obaveza poslodavaca i zaposlenih da uplaćuju doprinose u odgovarajuće fondove (PIO, Zdravstveni fond i td.) i dobrovoljno socijalno osiguranje kod koga je uplaćivanje doprinosa zasnovano na dobrovoljnoj bazi.

Socijalna politika je široka i raznolika oblast javne politike čiji je osnovni cilj da obezbedi ekonomski održiv, a istovremeno socijalno prihvatljiv nivo zaštite od raznih vidova društvenih i individualnih štetnih efekata na sve članove društva i da na taj način promoviše jednakost, socijalnu koheziju i uključivanje. Pod „nediskriminativnim karakterom” podrazumeva se da svaka uspešna socijalna politika ima po prirodi stvari određeni karakter pozitivne diskriminacije, kao i da je fokusirana na onaj deo stanovništva koji je zaista pogođen i koji se nalazi u stanju neke socijalne potrebe.

Cilj socijalnog osiguranja je da pruži ekonomsku sigurnost tokom svih razdoblja čovekovog života, Zato osiguranje pruža podršku, pre svega

bolesnim,

osobama sa invaliditetom,

roditeljima i

penzionerima.

2. ISTORIJAT SOCIJALNOG OSIGURANJA U SRBIJI

Začeci socijalnog osiguranja, tačnije penzijskog i invalidskog osiguranja u Srbiji javili su se još u prvoj polovini 19. veka, kada su doneti i prvi propisi iz te oblasti: Uredba o zanatima iz 1847. godine, Rudarski zakon iz 1866. godine, Pravilnik bolesničkog i potpornog fonda iz 1895. godine i Uredbe o penzijama činovnika iz 1841, 1861. i 1871. godine. Njima su, kao i propisma drugih evropskih država u to vreme, bili obuhvaćeni samo radnici i činovnici. Prvi Zanatski dobrovoljni fond, koji je imao veliki broj osiguranika, sopstvene izvore finansiranja i pravila kojima su bila precizno definisana prava i obaveze članova fonda, osnovan je u Kraljevini Srbiji 1898. godine, samo devet godina nakon donošenja, prvog u svetu, Zakona o penzijskom osiguranju radnika u Nemačkoj. Obavezno socijalno osiguranje bilo je, kasnije, regulisano Zakonom o osiguranju radnika, koji je donet 14. maja 1922. godine a, sticajem okolnosti, njegova primena je bila odložena do 1. juna 1937. godine. Zakonom su bili obuhvaćeni svi rizici osiguranja (izuzev nezaposlenosti), a bazirao se na principima obaveznosti osiguranja, jedinstvene primene na teritoriji cele države, finansiranja sistema sredstvima doprinosa koji su plaćali zaposleni i poslodavci (izuzev u osiguranju od nesreće na poslu, koje su, putem doprinosa, finansirali isključivo poslodavci), uz najširi obuhvat svih lica u radnom odnosu, uključujući i učenike, lica na praksi, volontere, pomorce, zaposlene u inostranstvu i lica koja se bave domaćom (kućnom) radinošću. Smatran je jednim od najnaprednijih propisa ove vrste u Evropi, zasnovan na načelima nemačkog sistema socijalnog poretka, koja su uvedena u Nemačkoj, krajem 19. veka, za vreme kancelara Bizmarka. Odredbama ovog zakona, sprovođenje osiguranja bilo je povereno Središnjem uredu za osiguranje radnika (sa sedištem u Zagrebu) i okružnim uredima za osiguranje radnika (u pojedinim pokrajinskim centrima). Uprkos takvom centralizovanom uređenju, i dalje su postojale bratinske blagajne (kao nosioci osiguranja za rudare i topioničare, zavodi za penzijsko osiguranje nameštenika, trgovačka bolesničko-potporna društva itd). Ovde, svakako, treba pomenuti i to da je Kraljevina Jugoslavija zaključila i znatan broj bilateralnih ugovora, naročito trgovačkih, kojima je, doduše posredno, uređivana i oblast socijalnog osiguranja.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com